

בבא בתרא עח

משנה.

רבי יהודה	נחום המדי	תנא קמא	
המוכר את החמור	לא מכר כליו	מכר כליו	פעמים מכורין, פעמים אינן מכורין – כיצד? היה חמור לפניו, וכליו עליו, • ואמר לו: "מכור לי חמורך זה" – הרי כליו מכורין. • "חמורך הוא" – אין כליו מכורין
עולא - מחלוקת בשק ודיסקיא וכומני	סתם חמור לרכוב קאי	סתם חמור למשאוי קאי	אבל אוכף ומרדעת, קילקלי וחבק – דברי הכל מכורין.

קושי על עולא מברייטא:

ובזמן שאמר לו: "היא וכל מה שעליה"	"חמור וכליו אני מוכר לך"
הרי כולן מכורין	לא מכר שק, ודיסקיא, וכומני

טעמא דאמר ליה: "חמור וכליו" – הוא דקני אוכף ומרדעת, הא לא אמר ליה הכי – לא!
תירוצ: הוא הדין דאף על גב דלא אמר ליה "חמור וכליו" – נמי אוכף ומרדעת מכורין;
והא קא משמע לן – דאף על גב דאמר ליה: "חמור וכליו" – שק ודיסקיא וכומני לא קני.

שאלה: איבעיא להו:

- בעודן עליו מחלוקת, אבל בשאינן עליו – כולם מסכימים שלא קנו;
- או דלמא, בשאינן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו – כולם מסכימים שקנה הכל

דחיה	ניסיון לענות על השאלה מברייטות
הא מני? לעולם בשאין עודן עליו מחלוקת, ורבנן היא; ואימא: ובזמן שאמר לו: "הוא וכל מה שראוי להיות עליו".	ובזמן שאמר לו: "הוא וכל מה שעליו" – הרי כולן מכורין. (מהלשון משמע שהכלים עליו – ורק אם אמר "הוא וכל... כולם מכורים") • אי אמרת בשלמא בעודן עליו מחלוקת, הא מני – רבנן היא. • אלא אי אמרת בשאין עודן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו – דברי הכל מכורין;
לא, רבי יהודה מלתא אחריתי קאמר	רבי יהודה אומר: פעמים מכורין, פעמים שאינן מכורין. היה חמור לפניו, וכליו עליו, מאי לאו אמאי דקאמר תנא קמא קאי רבי יהודה? בעודן עליו מחלוקת
אדרבה – אימא רישא: אבל לא מכר לא את העבדים ולא את האנתיקי. ואמרין, מאי "אנתיקי"? אמר רב פפא: עיסקא דבגוה. ומדרישא בעודן עליו. סיפא נמי בעודן עליו! אלא תנא – מילי מילי קתני.	מכר את הקרון – לא מכר את הפרדות. ותני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו: מכר את הקרון – מכר את הפרדות. ואמר ליה: והא אנן "לא מכר" תנן! ואמר ליה: איסמיה? ואמר ליה: לא, תתרגם מתניתך באדוקים בו. מכלל דמתניתין בשאין אדוקים בו; ומדרישא בשאין עודן עליו – סיפא נמי בשאין עודן עליו!

אמר אביי: רבי אליעזר, ורבן שמעון בן גמליאל, ורבי מאיר, ורבי נתן, וסומכוס, ונחום המדי – כולוה סבירא להו: כי מזבין איניש מידי, איהו וכל תשמישתיה מזבין.

רבי אליעזר	רשב"ג	רבי מאיר	רבי נתן וסומכוס	נחום המדי
רבי אליעזר אומר: המוכר את בית הבד – מכר את הקורה	המוכר את העיר – מכר את הסנטר	רבי מאיר אומר: מכר את הכרם – מכר תשמישי הכרם	המוכר את הספינה מכר ביצית ודוגית	מכר כליו

